

ΤΟ ΕΚΔΟΤΙΚΟ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ
2,5 ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΑΝΤΙΤΥΠΑ

Felicia Kingsley

Τρελά ερωτευμένοι

Πριν και μετά το *Καρδιά προς ενοικίαση*

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

Μετάφραση: Μαρία Οικονομίδου

Όχι απλώς το πρώτο κεφάλαιο

Παρά τον ευτυχισμένο επίλογο του *Καρδιά προς ενοικίαση*, ο Μπλέικ και η Σάμερ δεν έπαψαν να ξεπροβάλλουν στις σκέψεις μου, να μου μιλούν και να μου ρίχνουν δολώματα για το παρελθόν και ματιές στο μέλλον: τελικά πείστηκα να ακούσω όσα είχαν να μου πουν.

Από την άλλη πλευρά, ο Μπλέικ και η Σάμερ δεν είναι από τα άτομα που το βάζουν εύκολα κάτω και εκμεταλλεύτηκαν τη φυσική ανάγκη μου να γράφω. Η εναλλακτική θα ήταν να αγνοήσω τα συνεχή αιτήματά τους, όμως η ψυχική υγεία μου θα είχε κλονιστεί για τα καλά.

Το ότι ο Μπλέικ είναι χαοτικός έχει γίνει αντιληπτό εδώ και καιρό, ήλπιζα όμως ότι τουλάχιστον η Σάμερ θα κατάφερνε να σταθεί στο ύψος της· απεναντίας, υπέκυψε στην επιρροή του ξεσαλωμένου συγγραφέα μας και βάλθηκε να με δυσκολεύει κι εκείνη.

Αν και στο *Καρδιά προς ενοικίαση* τους αφήσαμε ευτυχισμένους και απασχολημένους με τη συγγραφή του πρώτου κεφαλαίου της ιστορίας τους, εδώ υπάρχουν πολύ περισσότερα από ένα κεφάλαια για τη ζωή τους ως ζευγαριού.

Είμαι ευγνώμων στη Σάμερ και στον Μπλέικ που μου

πρόσφεραν μερικές χαραμάδες για να κρυφοκοιτάξω στο παρόν, στο παρελθόν και το κοινό τους μέλλον, ανακαλύπτοντας κάτι περισσότερο για τις προσωπικότητές τους, τη σχέση που είναι έτοιμοι να χτίσουν, τις καθημερινές προκλήσεις που αντιμετωπίζουν... Κοντολογίς, για το πώς έφτασαν ως εδώ και πώς τα πάνε σαν ζευγάρι.

Το τιτλοφόρησα *Τρελά ερωτευμένοι*, επειδή αυτό που προκύπτει από τούτες τις σελίδες είναι ότι ο Μπλέικ και η Σάμερ είναι πιο ερωτευμένοι από ποτέ, αλλά και γιατί, χωρίς καμία αμφιβολία, είναι, πάνω απ' όλα, τρελοί για δέσιμο.

Δεν θα λείψουν και μερικές εκπλήξεις που σχετίζονται με άλλα μυθιστορήματά μου... καλή διασκέδαση!

1

Σάμερ

Ο κύριος Λέσχη Mile High

«**Σ**υνειδητοποιείς πόσο μεγάλη είναι...»
«Αν πρόκειται να τελειώσεις αυτή την πρόταση όπως νομίζω, σε παρακαλώ, Μπλέικ, σταμάτα» τον προλαβαίνω, δίνοντας πίσω στην αεροσυνοδό το άδειο ποτήρι και κλείνοντας το πτυσσόμενο τραπεζάκι στην πλάτη του καθίσματος μπροστά μου.

«... πόσο μεγάλη είναι η αγάπη μου για σένα. Ο νους σου πάει πάντα στο χειρότερο, Σάμερ, άσε με να τελειώνω τις φράσεις μου, άσε με να σε εκπλήσσω πού και πού με το βάθος των σκέψεών μου».

«Κάνε με ένα ευτυχισμένο κορίτσι, πόσο μεγάλη είναι η αγάπη σου;»

«Δεν ξέρω, πες μου εσύ, έρχομαι στην Καλιφόρνια για να είμαι κοντά σου μέχρι να τελειώσουν τα γυρίσματα. Στην Καλιφόρνια. Εγώ. Κι όμως, ξέρεις πόσο μισώ την Καλιφόρνια».

«Το εκτιμώ πραγματικά πολύ».

Από την Πρωτοχρονιά είμαστε αχώριστοι, ούτε αυτοκόλλητα να ήμασταν, αλλά νομίζω ότι είναι μια φυσική φάση στην αρχή κάθε σχέσης. Θα χρειαστεί χρόνος για να βρούμε την ισορροπία μεταξύ της επιθυμίας για τον άλλο και της ανάγκης για τον δικό μας ιδιωτικό χώρο, αλλά αυτή τη στιγμή μάς αρέσει και είμαστε καλά μ' αυτό. Και

για τον λόγο ότι μένει να καταλάβουμε ποιοι είναι οι χώροι μας: η Νέα Υόρκη; τα Χάμπτονς; το Λος Άντζελες; Προς το παρόν, τελευταία στη λίστα είναι η Δυτική Ακτή όπου πηγαίνουμε για τα γυρίσματα του *Hell-A*. Όταν ήρθε η ώρα να φτιάξουμε τις βαλίτσες μας, ο Μπλέικ δεν είχε τον παραμικρό ενδιασμό και επέλεξε να φύγει μαζί μου. «Σ' αγαπώ περισσότερο απ' όσο μισώ την Καλιφόρνια κι έπειτα το να ξαναπάω στο Λος Άντζελες είναι μια θαυμάσια ευκαιρία για να συγκεντρώσω περαιτέρω χρήσιμα στοιχεία ώστε να επιχειρηματολογήσω και να εδραιώσω το μίσος μου».

«Επιπλέον, δεν παραπονέθηκα καν γι' αυτά τα εξαιρετικά άβολα καθίσματα της οικονομικής θέσης... Θα ήταν το ίδιο αν βγάζαμε την πτήση καθισμένοι στη λεκάνη της τουαλέτας. Θα μπορούσες να τους είχες πει να σου κλείσουν εισιτήρια στην πρώτη θέση, στο κάτω κάτω πληρώνει ο Λάρσον!»

«Δεν θέλω να επιβαρύνω την παραγωγή» του εξηγώ. «Δεν πάει ούτε μήνας που διευθύνω τη σειρά, δεν μου φαίνεται σκόπιμο να αξιώνω να μου φέρονται σαν να 'μαι ντίβα».

«Λοιπόν, θα έπρεπε, έτσι θα έδειχνες σε όλους ποιος κάνει κουμάντο».

«Η πρώτη θέση είναι για τους μεγαλομανείς, αλλά, αν είσαι καλό παιδί, για το ταξίδι της επιστροφής θα ζητήσω να μου κλείσουν εισιτήρια στην business class. Ικανοποιημένος;»

Στριφογυρίζει στο κάθισμά του, προσπαθώντας να στριμώξει το ένα μέτρο και ενενήντα εκατοστά του στον μικροσκοπικό χώρο που έχει στη διάθεσή του. «Τα γόνατά μου σε ευχαριστούν».

«Νοιάζομαι πολύ για τα γόνατά σου. Τέλος πάντων, πετάμε πάνω από την Αριζόνα, κάνε υπομονή για σκάρτα μία ώρα ακόμα» τον ενημερώνω με την ελπίδα να κατευθύνω την γκρίνια του. Αυτοί οι συγγραφείς των μπεστ σέλερ έχουν ένα σωρό απαιτήσεις κι ένα φυσικό ταλέντο να γκρινιάζουν.

«Μία ώρα, ε;» ρωτάει, λες και δεν ήμουν αρκετά σαφής.

«Ναι, μία ώρα» επαναλαμβάνω, βγάζοντας το καπάκι ενός μαρκαδόρου με τα δόντια και υπογραμμίζοντας μια σκηνή στο σενάριο που, κατά τη γνώμη μου, πρέπει να αναθεωρηθεί.

«Έχω μια ιδέα για το πώς να την κάνω πιο υποφερτή» ανταπαντά μ' εκείνο τον τόνο στη φωνή του που κάνει το λάστιχο του εσώρουχού μου να δονείται. «Και είναι μια ιδέα που νομίζω ότι θα σου αρέσει κι εσένα» ψιθυρίζει στο αυτί μου, αγγίζοντας τον λοβό μου με την άκρη της γλώσσας του. Ένα ρίγος ηδονής ανεβαίνει μέσα μου γρήγορα, σε σημείο που πέφτει απ' τα χείλη μου το καπάκι του μαρκαδόρου.

«Μπλέικ...» προσπαθώ να τον αποτρέψω, χωρίς πολλή πεποίθηση.

«Ίσα ίσα» επιμένει, αυτή τη φορά κατεβαίνοντας με το στόμα του κατά μήκος του λαιμού μου. Αυτό είναι χτύπημα κάτω απ' μέση, ξέρει πολύ καλά ότι είναι το αδύνατο σημείο μου, κι όταν τον νιώθω να γαργαλάει το δέρμα μου με τα χείλη του, έχω χάσει το παιχνίδι: μπορώ να πω αντίστοιχ στον αυτοέλεγχο, η λογική μου έχει πάει περίπατο. «Για την ακρίβεια... είμαι σχεδόν σίγουρος ότι μπορεί να σου αρέσει περισσότερο απ' ό,τι σ' εμένα».

Έτσι όπως καθόμαστε, δεν μπορώ να δω το πρόσωπό

του, αλλά φαντάζομαι ότι ο αναστεναγμός που μου ξέφυγε θα τον έκανε να χαμογελάσει.

Κέρδισε. Πάντα κερδίζει. Τον μισώ. Τον αγαπώ, αλλά τον μισώ έτσι κι αλλιώς.

Χωρίς να προσθέσει τίποτε άλλο, ο Μπλέικ σηκώνεται και μου γνέφει με το κεφάλι να τον ακολουθήσω στην τουαλέτα στο πίσω μέρος του αεροπλάνου.

Αυτό μου θυμίζει εκείνη τη συνέντευξή του με την παλέτα «Μου έχει συμβεί/Δεν μου έχει συμβεί» που είχα δει στο YouTube. Κυρίες και κύριοι, σας παρουσιάζω τον Μπλέικ Έιβερι, τον βασιλιά του σεξ σε μεγάλα υψόμετρα.

Με οδηγό το ένστικτο (και την αδρεναλίνη), αφήνω το σενάριο και τους μαρκαδόρους στο άδειο κάθισμά του και, μ' ένα ύφος που νομίζω ότι μπορεί να φαίνεται πολύ ένοχο, προχωράω γρήγορα στον στενό διάδρομο προς την πόρτα της τουαλέτας. Χτυπάω διακριτικά και εκείνος, χωρίς καμία απολύτως διακριτικότητα, με τραβάει μέσα.

Ξανακλείνει με δυσκολία την πόρτα, με σπρώχνει πάνω της, πνίγοντας την κραυγούλα της έκπληξής μου μ' ένα φιλί, κι έπειτα με σηκώνει μέχρι τα μάτια του να συναντήσουν τα δικά μου, σφιγμένη στη σταθερή λαβή του.

Η τουαλέτα είναι μικροσκοπική, ίσα που χωράει ένα άτομο να σταθεί όρθιο, αλλά ο Μπλέικ μοιάζει να μην έχει νιώσει ποτέ άλλοτε τόσο άνετα.

«Πρέπει να σου εξομολογηθώ κάτι» αναστενάζω καθώς σηκώνει τη φούστα μου μέχρι τη μέση μου. «Είναι η πρώτη μου φορά: δεν το έχω ξανακάνει σε αεροπλάνο». Απεναντίας, γνωρίζω με βεβαιότητα ότι αυτός είναι ο κύριος *Λέσχη Mile High*.

«Τότε θα πρέπει να βάλω τα δυνατά μου για να σου το κάνω αξέχαστο» ψιθυρίζει πάνω στο στόμα μου. «Εγώ, πάλι, δεν το έχω κάνει ποτέ στην Αριζόνα».

«Με ποια έννοια;»

«Ότι μου λείπει η Αριζόνα. Έχω κάνει σεξ σε τριάντα δύο από τις πενήντα πολιτείες των ΗΠΑ. Σήμερα, με την Αριζόνα, φτάνω τις τριάντα τρεις».

«Πετάμε από πάνω, δεν μετράει» αντιτείνω, κατεβάζοντας το φερμουάρ του τζιν του.

«Ο εναέριος χώρος μετράει ως εδαφική κατάκτηση, σε διαβεβαιώνω ότι μετράει» ανταπαντά πάρα πολύ σοβαρός. «Τριάντα τρεις. Όμως τώρα που το σκέφτομαι, έχω τις αμφιβολίες μου για το Αρκάνσας... ή μήπως ήταν η Οκλαχόμα; Για το Τενεσί είμαι σίγουρος» συλλογίζεται σαν να απαριθμεί τους εφτά νάνους και να του λείπει ένας. «Γάμα το!» ξεσπάει, βουτώντας πεινασμένα στο στήθος μου, ενώ το χέρι του χώνεται ανάμεσα στα κουμπιά του πουκαμίσου μου μέχρι να ανοίξει ένα. «Αυτό σημαίνει ότι θα πρέπει να τις ξαναπιάσουμε όλες απ' την αρχή!»

«Νομίζω πως αυτό θα πάρει... πολύ χρόνο» λέω κοντανασαίνοντας καθώς τον νιώθω να μπαίνει μέσα μου, χαρίζοντάς μου την ίδια έκσταση με την πρώτη φορά. Φαίνεται ότι δεν θα το συνηθίσω ποτέ.

«Ω, ναι, πολύ. Κι όταν θα έχουμε κάνει έρωτα σε όλες τις πολιτείες από ανατολή προς δύση, θα ξεκινήσουμε πάλι από τα δυτικά προς τα ανατολικά, συμπεριλαμβανομένων των νησιών».

«Ναι» βογκάω χαμηλόφωνα, λικνίζοντας τη λεκάνη μου για να τον ακολουθήσω.

«Χαβάρη».

«Ναι».

«Μοντάνα».

«Ναιιι». Τα βογκητά μου μετατρέπονται σε αγκομαχητά καθώς οι διεισδύσεις του Μπλέικ γίνονται πιο έντονες. Μου αρέσει στα όρθια. Πολύ.

«Τέξας».

«Ναι, στο Τέξας, ναι».

«Ντακότα».

«Βόρεια ή Νότια;»

«Και στις δύο, γαμώτο».

«Ναι, και στις δύο, Μπλέικ, κι άλλο».

«Μινεσότα».

«Ναιιι».

«Αλαμπάμα, Πενσιλβάνια».

«Ναιιι».

«Οχάιο».

«Οχάιοοοοοοο» επαναλαμβάνω με το κορμί μου να παίρνει φωτιά. «Ω... Αχ... Ιχ... Ω...»

Τοκ, τοκ, τοκ...

«Μισισί...» Βουλώνω το στόμα του Μπλέικ.

Τοκ, τοκ, τοκ. Κάποιος χτυπάει την πόρτα.

«Εμ, εμ» ξεροβήχει μια πνιχτή γυναικεία φωνή. «Ο κυβερνήτης ενεργοποίησε την ένδειξη για τις ζώνες ασφαλείας. Όλοι οι επιβάτες πρέπει να επιστρέψουν στις θέσεις τους και να ετοιμαστούν για την προσγείωση».

«Ναι... εμ» απαντώ με σπασμένη φωνή την ώρα που αρχίζω να νιώθω ένα κολασμένο μυρμήγκιασμα στο υπογάστριό μου. Ο Μπλέικ έχει ξαναρχίσει να κινείται, ανε-

λήητα και αμείλικτα, ενώ με κοιτάζει με ένα προκλητικό βλέμμα, σαν να μου λέει: «Προσπάθησε να μην ουρλιάξεις, αν μπορείς».

«Πρέπει να ελευθερώσετε την τουαλέτα» επιμένει η αεροσυνοδός, ενώ εγώ δαγκώνω δυνατά το χείλος μου για να συγκρατήσω τα βογκητά του. «Τώρα».

«Ιλινόι» ψιθυρίζει ο Μπλέικ στο αυτί μου, με μια τελευταία, αποφασιστική ώθηση.

Δεν τα καταφέρνω. «Τελειώνω!»

Τρελά ερωτευμένοι

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΣΤΙΣ ΖΩΕΣ ΤΟΥ ΜΠΛΕΪΚ ΚΑΙ ΤΗΣ ΣΑΜΕΡ ΜΕ ΤΟ ΣΥΝΑΡΠΙΑΣΤΙΚΟ ΣΙΚΟΥΕΛ ΤΟΥ ΚΑΡΔΙΑ ΠΡΟΣ ΕΝΟΙΚΙΑΣΗ

Ο Μπλέικ και η Σάμερ μπήκαν και παρέμειναν στις καρδιές των ένθερμων αναγνωστών, που γράφουν καθημερινά στη συγγραφέα, λαχταρώντας νέες περιπέτειες του πιο εριστικού και παθιασμένου ζευγαριού των Χάμπτονς. Είναι γεγονός ότι ούτε η Felicia Kingsley κατάφερε να τους αποχωριστεί, όπως δεν κατάφερε να αποχωριστεί και τους υπόλοιπους υπέροχους χαρακτήρες των ευπώλητων ιταλικών ρομαντικών μυθιστορημάτων της.

Ανάμεσα σε παρεξηγήσεις και ενδιαφέρουσες ανατροπές, τρυφερότητα και ζήλια, γιορτάζουμε τις νέες περιπέτειες στη ζωή του Μπλέικ και της Σάμερ!

*Θα υπάρξει ευτυχισμένο
τέλος αυτή τη φορά;
Δεκάδες χιλιάδες αναγνώστες
ανυπομονούν να μάθουν!*

www.minoas.gr

9 786180 254990
ISBN 978-618-02-5499-0

ΚΩΔ. 35082